

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی پروبینگ مجرای اشک با استفاده از میتومايسين C در درمان اپی فورای بالغین

محل انتشار:

مجله پزشکی بالینی ابن سینا، دوره 13، شماره 1 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

نوشین بزازی - استادیار گروه چشم پزشکی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان

بهزاد برازنده - متخصص چشم پزشکی

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف : انسداد مجرای نازولاکریمال (Nasolacrimal) شایعترین علت اشک ریزش مزمن در بالغین است. هدف این مطالعه بررسی تاثیر و عوارض پروبینگ مجرای اشکی با استفاده از میتومايسين C در درمان انسداد نسبی مجرای نازولاکریمال بالغین می باشد. روش کار : مطالعه حاضر یک کار آزمایشی بالینی بدون گروه شاهد در افراد بالغ مبتلا به اشک ریزش می باشد. ۴۰ بیمار مبتلا به اشک ریزش که شش نفرشان دو طرفه و ۳۴ نفر یک طرفه بودند جمعاً شامل ۴۶ چشم با تشخیص نهایی انسداد نسبی مجرای نازولاکریمال انتخاب و با رضایت شخصی وارد مطالعه شدند . پس از بی حسی موضعی ۲ سی سی میتومايسين C با غلظت (0/2mg/cc) به مجرای نازولاکریمال تزریق شد. هر بیمار بمدت حداقل ۶ ماه پس از درمان پیگیری شد و در فواصل دو هفته، یک ماه ، سه ماه و شش ماه پس از درمان ویزیت شدند. نتایج : در پایان مدت پیگیری در بررسی Objective (شستشوی مجرای اشکی) در تعداد ۲۰ چشم از ۴۶ چشم (43/6%) مجرای اشکی باز مانده و در بررسی Subjective 21 بیمار از کل 40 بیمار (52/5%) از بهبود علائم راضی بودند. پس از ۶ ماه پیگیری هیچگونه عارضه ای در بیماران مشاهده نشد. نتیجه نهائی : این مطالعه نشان میدهد که روش پروبینگ با میتومايسين C روشی با میزان موفقیت بالاست. این درمان میتواند روش مناسبی جهت رفع انسداد نسبی مجرای نازولاکریمال در بالغین باشد. از مزایای این روش سادگی، عدم نیاز به بیهوشیعمومی، وسایل اضافی وگران قیمت و موربیدیتی پایین است.

کلمات کلیدی:

اشک ریزش ، انسداد مجرای اشکی ، میتومايسين C

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/570113>

